לב: אין עומדין פרק חמישי ברכות

גדולה תפלה יותר ממעשים טובים. כלומר תפלה זו שנתקנתי להרגומך לומתה: **ובפרקכם כפיכם.** מי גלו דגדולה תפלה כיון דלמר למה לי רוב זמניכם למה לי תו ובפרקכם הם תפילו זמניכם לא ימחו ליה: **אל תפרש.** מדלמ (ב) כתיב לח דמעתי תרלה ש"מ נרלית היא לפניו ואין לריך להתפלל אלא שתתקבל לפניו: **ונפקא לומה קיר כרזל.** סימן למתילת כרזל המפסקת בינו לבינים: **ומעיין כה.** מלפה שתעשה בקשתו על ידי התלכתו קוף שתיבה נעשית ומעלת תומלת ממוסכה חנם והיא כאה לב כשתלם מלפה ואין מתומו בשה: **חומלם.** לשון מלוי ותמנה: **ועץ חייט פתוח בפה.** סופו של מקרל הוא: **קוף.** והמחוק ולא ממשון ידך אלא חזור וקוף: **לריכין חווק.** שימחוק אדם בהן תמיד בכל כחו: **דרך ארץ.** שם שומן הוא לגומעתו שם סומר הוא לתמותו שם חיט מלמתה הוא למלחמתו: **שלשים חיל.** לתפי גייסות ותכוונות חלוקות: **לגיון וקרטון ופסטרא.** שמות של שרלה כגון שלטון והגמון ודוכס ופחה: **עולה.** כמו עולות וקרנטות: **גס אלה.** מעשה העגל שתמרו אלה לאלהיך ישרלל (שמות לב): **ואנכי זה מעשה סיני.** שנאמר בו אנכי ה' אלהיך (שם כ): **יוצבי ביתך.** והדל יהלונן: **יודו לשמך.** והדל יסבו ישרים את פניך: **פעם שעות.** לשלש תפלות: **פורסה מפתה.** שתן לנס שאין תלמוד מפתחם: **אחל למלני עכו"ם פוסק.** שלח יהרגנו: **פה דפשפר בקלור.** כגון שפמון לגמור תפלתו: אחל

נדולה תפלה יותר ממעשים טובים. כלומר רבינו ע"ה אף על פי שהיו בידו מעשים טובים הוליך לתפלה:

כל המאריך בתפלתו ומעיין בה. פירוש שמלפה שתפת נקשתו לפי שכוון בתפלתו. תימה דכפל משמע דעיון תפלה לאו מעלומת הוא וכן משמע פ' הרואה (לקמן נה.) ג' דברים מזכירין עוונותיו של אדם וקאמר עיון תפלה. ולא כן משמע בפ' מפנין (שבת קכו.) דקאמר אדם חולל פירומיהן בעוה"ז וקא חשיב עיון תפלה בלאמ מעלומת הוא וכן משמע בגט פשוט (ג"י קפ:) דקאמר משלשה דברים אין אדם ניזול בכל יום וקאמר עיון תפלה[ב] פירוש שאין אדם מעיין בה אם כן משמע שהוא טוב וי"ל דאמי עיון תפלה יש עיון תפלה דכפל המלפה שתפת נקשתו ועיון תפלה להתם שמכוין אם לבו לתפלה[ג]: **אל דמעתי אל תחרש.** פרש"י דלייך מדיוקא מלא קאמר ומעמי מלאה ש"מ שהיא נרלית בכל פעם ואין להתפלל רק שתתקבל: **קודם תפלתו מנין שנא' אשרי יושבי ביתך.** ולפיכך תקנו לומר זה הפסוק קודם תפלה לדוד לתפוקי מהנהו לתמרי תשרי הרגה: אחל

אמר ר' אלעזר גדולה תפלה יותר ממעשים טובים שאין לך גדול במעשים טובים יותר ממשה רבינו אעפ"כ לא נענה אלא בתפלה שנאמר [1]אל תוסף דבר אלי וסמיך ליה [2]עלה ראש הפסגה: וא"ר אלעזר גדולה תענית יותר מן הצדקה מאי טעמא זה בגופו וזה בממונו: וא"ר אלעזר גדולה תפלה יותר מן הקרבנות שנא' [3]למה לי רוב זבחיכם וכתיב ובפרשכם כפיכם [ב][4]א"ר יוחנן [ב][5]כל כהן שהרג את הנפש לא ישא את כפיו שנא' [6]ידיכם דמים מלאו: [7]וא"ר אלעזר מיום שחרב בית המקדש ננעלו שערי תפלה שנאמר [8]גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי ואע"פ ששערי תפלה ננעלו שערי דמעה לא ננעלו שנאמר [9]שמעה תפלתי ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש רבא לא גזר תעניתא ביומא דעיבא משום שנא' [10]סבותיה בענן לך מעבור בתפלה: וא"ר אלעזר מיום שחרב בית המקדש נפסקה חומת ברזל בין ישראל לאביהם שבשמים שנא' [11]ואתה קוח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר: א"ר חנין א"ר חנינא כל המאריך בתפלתו אין תפלתו חוזרת ריקם מנא לן ממשה רבינו שנא' [12]ואתפלל אל ה' וכתיב בתריה [13]וישמע ה' אלי גם בפעם ההיא איני והא [14]א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן כל המאריך בתפלתו ומעיין בה סוף בא לידי כאב לב שנא' [15]תוחלת ממושכה מחלה לב מאי תקנתיה יעסוק בתורה שנא' [16]ועץ חיים תאוה באה ואין עץ חיים אלא תורה שנאמר [17]עץ חיים היא למחזיקים בה לא קשיא [ב]הא דמאריך ומעיין בה הא דמאריך ולא מעיין בה א"ר חמא בר' חנינא אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה יחזור ויתפלל שנאמר [18]קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה': ת"ר ארבעה צריכין חזוק ואלו הן תורה ומעשים טובים תפלה ודרך ארץ תורה ומעשים טובים מנין שנא' [19]רק חזק ואמץ מאד לשמור [ב][20]ולעשות בכל התורה חזק בתורה ואמץ במעשים טובים תפלה מנין שנא' קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה' דרך ארץ מנין שנא' [21]חזק ונתחזק בעד עמנו וגו': [22]ותאמר ציון עזבני ה' וה' שכחני היינו עזובה היינו שכוחה אמר ר"ל אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבש"ע אדם נושא אשה על אשתו ראשונה זוכר מעשה הראשונה אתה עזבתני ושכחתני אמר לה הקב"ה בתי י"ב מזלות בראתי ברקיע ועל כל מזל ומזל בראתי לו שלשים חיל ועל כל חיל וחיל בראתי לו שלשים לגיון ועל כל לגיון ולגיון בראתי לו שלשים רהטון ועל כל רהטון ורהטון בראתי לו שלשים קרטון ועל כל קרטון וקרטון בראתי לו שלשים גסטרא ועל כל גסטרא וגסטרא תליתי בו שלש מאות וששים וחמשה אלפי רבוא כוכבים כנגד ימות החמה וכולן לא בראתי אלא בשבילך ואת אמרת עזבתני ושכחתני [23]התשכח אשה עולה אמר הקב"ה כלום אשכח עולות אילים [א] ופטרי רחמים שהקרבת לפני במדבר אמרה לפניו רבש"ע הואיל ואין שכחה לפני כסא כבודך שמא לא תשכח לי מעשה העגל אמר לה גם אלה תשכחנה אמורה לפניו רבש"ע הואיל ויש שכחה לפני כסא כבודך שמא תשכח לי מעשה סיני אמר לה ואנכי לא אשכחך והיינו דא"ר אלעזר א"ר אושעיא מאי דכתיב גם אלה תשכחנה זה מעשה העגל ואנכי לא אשכחך זה מעשה סיני: חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת ומתפללין שעה אחת ואמר ר' יהושע ב"ל המתפלל צריך לשהות שעה אחת אחר תפלתו שנא' [1]אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך תניא נמי הכי [2]המתפלל צריך שישהא שעה אחת קודם תפלתו ושעה אחת אחר תפלתו קודם תפלתו מנין שנא' אשרי יושבי ביתך אף תפלתו מנין דכתיב אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך תנו רבנן חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת ומתפללין שעה אחת וחוזרין ושוהין שעה אחת וכי מאחר ששוהין תשע שעות ביום בתפלה תורתן היאך משתמרת ומלאכתן היאך נעשית אלא מתוך שחסידים הם תורתם משתמרת ומלאכתן מתברכת: אפילו [3]המלך שואל בשלומו לא ישיבנו: אמר רב יוסף [4]לא שנו אלא למלכי ישראל אבל למלכי עכו"ם פוסק מיתיבי [5]המתפלל וראה אנס בא בגנדו ראה קרון בא בגנדו לא יהא מפסיק אלא מקצר ועולה לא קשיא הא [6]דאפשר לקצר [7](יקצר ואם לאו פוסק) ת"ר מעשה בחסיד אחד שהיה מתפלל בדרך בא שר אחד ונתן לו שלום ולא החזיר לו שלום המתין לו עד שסיים תפלתו לאחר שסיים תפלתו א"ל ריקא והלא כתוב בתורתכם [8]רק השמר לך ושמור נפשך וכתיב [9]ונשמרתם מאד לנפשותיכם כשנתתי לך שלום למה לא החזרת לי שלום אם הייתי חותך ראשך בסייף מי היה תובע את דמך מידי א"ל המתן לי עד שאפייסך בדברים א"ל אילו היית עומד לפני מלך בשר ודם ובא חברך ונתן לך שלום היית מחזיר

ב) [ע"ש תוס' מהדורין לה: וכן בתוס' ד"ה ונפרכסם ג. ד"ה שנאמרו]. ג) ב"מ נט:, ד) [לקמן נה:, ה) ב"ל לפשוט, ו) [כתב בלפפ מי' וכן ללא לפפשר לקנר מקנר ואי לקנר מפפיק"ן]. ז) [ב"ח תוס' שבת קיח: וכ"ה נה: וכ"ה קפד:].

הגהות הב"ח

(ב) נפ' שנאמר ונפרכסם כפיכם וגו' ידיכם דמים: (ג) ר"ש ד"ה אל מחתם מללת. נ"ב וכ"ה לף ק"ט מי' נפ"ש ע"ש:

גליון הש"ם

גם. בל בתיב שחרב. נהגהה מוהר"ש ז"ל וכן כתוב' ישעיות (לף ו.) ד"ה שנאמר. וע' מהר"ש פוף פרק ז' דכתובות: **תום'** ד"ה נדולה וכו' **בלא תפלה.** וע' תשוכת מהרשד"ם חלח"מ סי' ל':

הגהות הגר"א

[א] נפ' עולת (לויט) תו"מ ג"ל ועי' לעיל:

מוסף תוספות

א. ובתוס' ד"ה כתב, כלומר מעשים טובים בלא תפלה לא סגי שהרי משה רבינו הוצרך לתפלה. ב. בתוס' ד"ה הוסף, פי' שמחשב בלבו שיש להתפלה להתקיים כי מאר כיון בה וע"ש כך מוכיח עיונותיו ובא לידי כאב לב.

מוסף רש"י

שמעה תפלתי וגו' אל דמעתי אל תחרש. שמשה תפלתי אין למטחו מלמון נקשה שמנקש מתת הקב"ה שיעסוק בתפלה, שכל מי שמרגיש בעלמו מלמון נקשה ולומר מו מי טועה שאין לריך לשמוך ולא להתיגע (ב"מ נט:). **ביומא דעיבא.** יום המעונן (ירמות עב:). ומעיין בה. לומר כלו שתיעשה נקשתו לפי שהתפלל כהוגה (נקמן נה:). **כאב לב.** שאין נקשתו נעשית (שם). תוחלת. לשון תפלה כמו ויחל משה (שמות לב:). **גסטרא.** מוקל (מוסף יד:).

רבינו ניסים

אפילו המלך שואל בשלומו לא ישיבנו. ושנינו עוד בתוספתא הכוזכר את השם אפי' המלך שואל בשלומו לא ישיבנו היה כותב ה' או ר' שמות כיון שגמר אחד מהן משיב שאילת שלום ואיתא להא בריימא בגמרא דבני מערבא דפרקין: **תנו** רבנן מעשה בחסיד אחד שהיה מתפלל בדרך. איתי בבבא קמא בפ' הגזלן (דף קג.) כל מעשה בחסיד אחד אינו אלא ר' יהודה בן בבא או ר' יהודה בר' אילעאי ואיתא דכוותיה בתמורה (דף מז:) בפרק יש בקרבנות הצבור:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com

עין משפט נר מצוה

כב א מיי' פכ"ו מהל' תפלה הלכה ג סמג עשין כ טוש"ע או"ח סי' קמח סעיף לה:
כה ב טוש"ע או"ח סי' סה סעיף ה:
כו ג מיי' ס"ד מהל' תפלה סי' ט סמג עשין יט טוש"ע או"ח סי' לג סעיף ג:
כז ד ה מיי' פ"ו מהל' תפלה הלי' ט סמג עשין קד סעיף ג:
כח ו מיי' שם טוש"ע שם סעיף כ:
כט ז מיי' שם טוש"ע שם סעיף ה:

רבינו חננאל

הנו רבנן חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת ומתפללין וכו'. וכי מאחר שני שעות ביום מתעסקין בתפלה תורתן ומלאכתן אימתי נעשית אלא מתוך שחסידים הם תורתן משתמרת ומלאכתן מתברכת. תניע מימא כר' יהודה דאמר תפלה הנמנה קטנה, והיא שעה י"א חסר רביע, ועברה תפלת המנחה ומתפלל תפלת ערבית, והיינו דמשכחת שהיא שעה אחת ביום אחר תפלה. דאי לרבנן דאמרי עד הערב לא משכחת שלש תפלות [ביום] ובכל תפלה שלש שעות ביום. וקודם דימדומי חמה היו שוהין שעה אחת ביום, כי מעלות השחר ועד הנץ החמה ה' פילין. [אמר רב יוסף לא שנו אלא למלכי ישראל וכו'. עי' לעיל ל, ב ד"ה אפילו].

תורה אור השלם

1. וַיִּתְעַבֵּר יְיָ בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלָי וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי רַב לָךְ אַל תּוֹסֶף דַּבֵּר אֵלַי עוֹד בַּדָּבָר הַזֶּה:
דברים ג כו
2. עֲלֵה רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְשָׂא עֵינֶיךָ יָמָּה וְצָפוֹנָה וְתֵימָנָה וּמִזְרָחָה וּרְאֵה בְעֵינֶיךָ כִּי לֹא תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה:
דברים ג כז
3. לָמָּה לִי רֹב זִבְחֵיכֶם יֹאמַר יְיָ שָׂבַעְתִּי עֹלוֹת אֵילִים וְחֵלֶב מְרִיאִים וְדָם פָּרִים וּכְבָשִׂים וְעַתּוּדִים לֹא חָפָצְתִּי: ישעיהו א יא
4. וּבְפָרִשְׂכֶם כַּפֵּיכֶם אֶעְלִים עֵינַי מִכֶּם גַּם כִּי תַרְבּוּ תְפִלָּה אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ יְדֵיכֶם דָּמִים מָלֵאוּ:
ישעיהו א טו
5. גַּם כִּי אֶזְעַק וְאֲשַׁוֵּעַ שָׁתַם תְּפִלָּתִי: איכה ג ח
6. שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְיָ הַשְׁקִיבָה אָזְנְךָ לְשַׁוְעָתִי אִיכָה ג נו
7. סְכוֹתָה בֶעָנָן לָךְ מֵעֲבוֹר תְּפִלָּה: איכה ג מד
8. וְאַתָּה קַח לְךָ מַחֲבַת בַּרְזֶל וְנָתַתָּה אֹתָהּ קִיר בַּרְזֶל בֵּינְךָ וּבֵין הָעִיר וְהֵכִינֹתָה אֶת פָּנֶיךָ אֵלֶיהָ וְהָיְתָה בְּמָצוֹר וְצַרְתָּ עָלֶיהָ אוֹת הִיא לְבֵית יִשְׂרָאֵל:
יחזקאל ד ג
9. וְאַתְּפַלֵּל אֶל יְיָ וְאֹמַר אֲדֹנָי אֱלֹהִים אַל הַשְׁחֵת עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגְדֻלָּתְךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה:
דברים ט כו
10. וְאָנֹכִי עָמַדְתִּי בָהָר כַּיָּמִים הָרִאשֹׁנִים אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וַיִּשְׁמַע יְיָ אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהִוא לֹא אָבָה יְיָ הַשְׁחִיתֶךָ:
דברים י י

11. תּוֹחֶלֶת מְמֻשָּׁכָה מַחֲלָה לֵב עֵץ חַיִּים תַּאֲוָה בָּאָה: משלי יג יב 12. עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: משלי ג יח 13. קַוֵּה אֶל יְיָ חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל יְיָ: תהלים כז יד 14. רַק חֲזַק וֶאֱמַץ מְאֹד לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּךְ מֹשֶׁה עַבְדִּי אַל תָּסוּר מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמֹאל לְמַעַן תַּשְׂכִּיל בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ: יהושע א ז 15. חֲזַק וְנִתְחַזֵּק בְּעַד עַמֵּנוּ וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ וַיְיָ יַעֲשֶׂה הַטּוֹב בְּעֵינָיו: שמואל ב י יב 16. וַתֹּאמֶר צִיּוֹן עֲזָבַנִי יְיָ וַאדֹנָי שְׁכָחָנִי: ישעיהו מט יד 17. הֲתִשְׁכַּח אִשָּׁה עֹלָהּ מֵרַחֵם בֶּן בִּטְנָהּ גַּם אֵלֶּה תִּשְׁכַּחְנָה וְאָנֹכִי לֹא אֶשְׁכָּחֵךְ: ישעיהו מט טו 18. אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה: תהלים פד ה 19. אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לִשְׁמֶךָ יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים אֶת פָּנֶיךָ: תהלים קמ יד 20. רַק הִשָּׁמֶר לְךָ וְשָׁמוֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לִבָנֶיךָ וְלִבְנֵי בָנֶיךָ: דברים ד ט 21. וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי לֹא רְאִיתֶם כָּל תְּמוּנָה בְּיוֹם דִּבֶּר יְיָ אֲלֵיכֶם בְּחֹרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: דברים ד טו